

2. Ha föld és égbolt elvész majd, Az Úr igéje megmarad, És nyújt mennyei étet.
A gyengéknek ez a remény Világít hitük ösvényén, És bölcsességgel vezet.
Hitünk Nékünk Erősítők, Lelkesítők Buzgó tetterre,
Mert halálból visz életre.
3. Szent evangélium, te állj, És angyalszárnyakon felszállj Hirdetvén a világnak,
Hogy megbékélve Istennel Szakítsanak minden bűnnel, És higgyenek szavának.
Ámen, Ámen! Ti emberek, Megtérjete, Hogy ekképpen,
Már e föld is mennyé légyen.

4. Ti kapuk, most mind nyíljatok...

Előző énekre.

1. Ti kapuk, most mind nyíljatok, Király vonul be rajtatok, Ő dicső kegyelmében.
A bűntől ki eltávozott, Az immár fel is támadott, És látja Őt fényében.
Lássad, Áraszt Fényt az Isten; Küzdelmedben Homályt széleszt,
Örömteli létre ébreszt.
2. Nagy sereg vigad mellette, Mert láncokat levette, És szabadokká lettek.
Kik vakok voltak, látnak most, Kik bénák voltak, járnak most, Kik meghaltak ím élnek.
Igaz Vigasz Minden szava, És ahova Kezét teszi,
A haldoklót feléleszti.
3. Kik Krisztus hívei vagytok, Örömmel mellé álljatok, És bízzatok nevében.
Csak Őt, csak Őt tekintsetek, Szent országát építsétek Az emberek szívében;
Lelkek S hívek Szerzésében, E szent ügyben Fáradjatok,
Ebben Jézust szolgáljátok.
4. Te, kit bűnünk halálra vitt, Mikor dicsérik mindenütt Szent és magasztos neved?
Vajh mikor lesz az az idő, Mikor már mindenki hívő, És egyesül teveled?
Midőn Dicsőn Téged vallnak, Magasztalnak, Szent szavadnak
Örök hűséget fogadnak.
5. Mi szentül hisszük és híven, Szerető szíved nem pihen, S így minden teljeseedik.
A pusztá lészen Édenné, A mérges forrás édessé, Ha szent szavad felhangzik.
Jöjjön, Jöjjön Árnyék helyett Égi fényed, Ha Te mondod,
Fenn fog állni szent templomod.

*Ti kapuk emeljétek fel a ti fejeteke, és emelkedjete fel ti örökkévaló
ajtók: hogy menjen bé a dicsőségnek Királya.*

Zsoltár 24:7.